

Forhandling

Kl. 11.30

Birthe Rønn Hornbech (V):

Det er jo et forfærdelig teknisk og vanskeligt lovforslag – det gælder begge lovforslag, for det ene af dem er jo en følge af det andet, hvor man altså efter at have fremsat det generelle lovforslag så også har en række bestemmelser i forhold til den øvrige lovgivning.

Det er jo for så vidt et meget trist forslag set fra sådan en mere historisk vinkel. Nu skal vi igen afskaffe en god, gammel bestemmelse fra Danske Lov fra 1683, men det siger jo så også noget om, hvorfor der bliver fremsat et lovforslag. Havde ministeren nu bare ventet til næste år, havde man kunnet fremsætte og få vedtaget forslaget i hundredåret for den anden forældelseslov, nemlig 1908-loven, som vi altid har kaldt den blandt jurister, altså den lov, der så omfatter de øvrige forhold, de almindelige forhold, hvor forældelsesfristen har været 5 år, mens Danske Lov jo foreskriver 20 år.

Det skrotes nu. Det er tiderne, som de siger i »Matador«. Og der må vi i Venstre jo give justitsministeren ret i, at der er noget, der er ændret siden 1683 og 1908. Det, der bl.a. er ændret, er, at det hele går så forbi stærkt. Det er også gået sådan, at folk ikke kan affinde sig med, at tingene ikke bliver afgjort her og nu. Og der er det klart, at forældelsesfristerne, som måske på den ene side er meget rare at have for kreditorer, selvfølgelig er nogle meget lange frister for dem, vi så kan kalde debitorerne, idet det er svært at indrette sig, og fordi man måske simpelt hen har glemt, at der var en gæld, fordi kreditor ikke gad minde om den og afbrød forældelsesfristen osv.

Der er jo utrolig mange generelle begrundelser for, at vi nu ophæver de meget gamle regler og fastsætter en meget kortere forældelsesfrist, så vi kan få luftet ud og få kreditorerne eller fordringshaverne til at vågne op til dåd og klart få gjort opmærksom på den gæld, der er, og få den ændret. Det er jo simpelt hen de helt grundlæggende argumenter for disse love, hensynet til samhandelen, omsætningen.

Vi kan i Venstre helt tilslutte os en generel forældelsesfrist på 3 år. Så må man bare se at få indkrævet sin gæld, gøre noget ved det og tydeligt – hvis det er det, det handler om – få afbrudt forældelsesfristen.

Men så kommer jo det, der er værre, så kommer jo alle undtagelserne, og der er jo en masse hensyn, man skal tage og prøve at afveje. Noget af det, som jo også ligger i tiden, er forbrugersensynet, og vi er meget tilhængere af, at det også vægter tungt. Men der er selvfølgelig også et hensyn til fordringshaveren, og man kan jo se både i betænkningen og i referaterne i de to lovforslag, at der er mange interesseorganisationer, der selv sagt har været på banen.

Så det har været en vanskelig afvejning. Vi to ordførere fra regeringspartierne har jo deltaget i møder og fået forelæst om stoffet af meget talmodige embedsmænd i meget, meget lang tid, og til sidst må man altså træffe en beslutning og skære igennem og sige, at nu må forslaget se ud på den måde. Og det er så det forslag, der ligger nu.

Der vil selvfølgelig komme en del henvendelser i Retsudvalget om det ene og det andet, og der vil jeg godt sige med det samme, at det er min opfattelse, at det må vi selvfølgelig lytte til. Folketinget er ikke bare et efterretningskontor, vi må selvfølgelig lytte til de særinteresser, der er, men det, jeg vil advare Retsudvalget meget stærkt imod – for det er et meget omfattende kompleks – er altså, at vi lytter til én og så bare render efter den sidste ærede taler.

Det her er virkelig et resultat af et meget grundigt arbejde i en kommission, i alle ministerier, som jo er blevet spurgt, i Justitsministeriet og af en politisk drøftelse, som naturligvis mest har omfattet de to borgerlige partier. Så vil man ændre noget, er vi altså nødt til at se på helheden.

Det skal så hermed også være sagt til dem, der i de senere dage har rettet henvendelse til nogle af Retsudvalgets medlemmer, at vi er nødt til at se det som en helhed. Og der er nogle forbrugersensyn, som Venstre måske for år tilbage ikke ville være med til at tilgodese, som simpelt hen skal tilgodeses. Samfundet er blevet meget mere indviklet, produkternes farlighed f.eks. er blevet mere uigennemskuelig, der er mange flere hensyn, vi skal tage i dag, end da samfundet var mere enkelt og man agede med stude og kunne nøjes med en 20-års-forældelsesfrist.

Kl. 11.35

Dette for at sige, at vi godt vil gå i detaljerne i teknikken – det kan være, vi skal have teknisk gennemgang – men vi er altså nødt til at fastholde helheden. Det nytter ikke noget at føre klassepolitik på det her forslag i Retsudvalget. Det vil jeg stærkt advare imod. Jeg kan, vi i Venstre